

превозване намираме и въ Месопотамия. Но да се построи наклонна плоскостъ или скеля до 150 метра височина безъ желъзо, което не било известно тогава, е една задача, съ каквато ни единъ строителъ днесъ не се решава да се заеме.

Наистина, ние трѣбва да строимъ бързо, съ машини, като пестимъ човѣшкия трудъ. А за тогавашнитѣ архитекти човѣшкиятъ трудъ и времето не били много ценни. Така, Херодѣтъ разказва, че на Хеопсовата пирамида сж работили 100,000 души въ продължение на цѣли двадесетъ години!

Но ние сме поразени не само отъ вида на постройкитѣ, но и отъ тѣхнитѣ части, отъ каменнитѣ блокове, които често достигатъ гигантски размѣри. Въ храма на Юпитера при Баалбекъ (въ Сирия, до Бейрутъ) сж употребени за основи камъни, които иматъ 15 метра дължина и около 4 м. дебелина и ширина. Най-голѣмиятъ блокъ, който още лежи въ каменоломната, е 4·5 м. широкъ, толкова дебелъ и 21 метъръ дълъгъ, а тежестта му е приблизително единъ милионъ килограма. Тѣнкитѣ египетски обелиски, които иматъ до 45 м. височина, сж издѣлани само отъ единъ камененъ блокъ. Обелискътъ, който стои предъ Ватикана (Римъ), има повече отъ 20 м. височина и билъ пренесенъ на корабъ отъ Египетъ.

Употрѣбата на огромни блокове било разпространено не само по брѣговетѣ на Срѣдиземно море. Ние ги срѣщаме въ Перу и Мексико, гдето голѣмитѣ каменни блокове сж тѣй добре слепени безъ варъ, че между тѣхъ не можемъ да провремъ дори ножче отъ само-бръсначъ. Най-голѣмиятъ отъ тия камъни на Новия свѣтъ е намѣренъ на усамотения о-въ Великдень. Единъ отъ многото изваяни въ скалитѣ идоли, който е счупенъ при пренасянето, има 23 метра височина. При това на острова расте само ниска акация, и нѣма отъ що да се направятъ лостове и скели.

Начинътъ, по който били къртени тия блокове, е